

bespisning til Formaal. For Landkommunernes Vedkommende er Bestemmelsen derimod tydelig nok. Der kan Kommunalbestyrelsen udrede Bidrag, naar det ikke overstiger privates Bidrag, og vil man give højere Bidrag, skal Amsraadets Samtykke erhverves. Gennemlæser man imidlertid Bemærkningerne til Lovforslaget — det er sidste Punktum i disse, jeg sigter til — saa forekommer det mig ikke, at man kan faa andet ud deraf, end at det er Mening, at der kun gives Kommunalbestyrelserne overalt, baade i Kjøbenhavn, Købstæderne og Landkommunerne, Ret til at udrede Bidrag, for saa vidt det ikke overstiger privates Bidrag. Vil man i Landkommunerne give større Bidrag, er det som sagt klart nok, hvorledes der skal forholdes, men for Kjøbenhavns og Købstædernes Vedkommende siges der ikke noget derom. Det ligger nær, at hertil svares, at for disse Kommuners Vedkommende maa det da i den Henseende blive ved de nugældende Regler, men disse ere ingenlunde klare. Det har vel faktisk været erkendt, at Kommunalbestyrelserne i Kjøbenhavn og Købstæderne kunde af Kommunekassen yde Bidrag uden Begrænsning til Skolebespisningsforeninger, og Landstingsudvalgets Flertal gik ogsaa i sin Betænkning ud herfra i Henhold til den daværende Indenrigsministers bestemte Udtalelse; men det er dog ikke uden for al Tvivl, at Kommunalbestyrelserne have en saadan Ret. Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, ytrede nok, at naar der ikke staaer noget i Købstadkommunalloven om, at det er forbudt, saa maa det være tilladt, men den Betragtning tror jeg dog ikke gælder. Jeg tror nok, at man maa kræve en udtrykkelig Lovhjemmel for en slig Udgift, saavel som for lignende, medmindre Udgiften maa anses som Nødvendighed for Kommunen, men dette kan jo ikke siges at være Tilfældet her. Jeg har nogen Grund til at antage, at man i Indenrigsministeriet ikke er saa ganske sikker som maaske tidligere med Hensyn til, at Kommunalbestyrelserne kunne give ubegrænsede Bidrag i det omtalte Øjemed. Jeg er ikke overbevist om, at Ministeren vedblivende ikke vil gøre nogen Indvending mod en slig Udgift, men lade Kommunens Regnskab passere, hvad man formentlig ogsaa har gjort i Tilfælde, hvor Kommunen har ydet endog større Bidrag til Skolebespisning. Jeg støtter min Tvivl paa en Resolution, som er bleven afgiven til Esbjerg Byraad i Februar forrige Aar, ifølge hvilken Kommunalbestyrelserne i Købstæderne ikke

kan anses at have Ret til uden Indenrigsministeriets Samtykke ubegrænset at udrede Bidrag til Skolebespisningsforeninger. Men er Spørgsmaalet saaledes i alt Fald ikke uomtvisteligt, hvad jeg ikke tror, det er, saa vil det vel være rigtigt ved denne Lejlighed at komme til Klarhed. Det forekommer mig ikke, at det bør henstaa uafgjort, naar man vil lovgive paa dette Omraade, og jeg finder derfor, der burde tilføjes en Bestemmelse i Lovforslaget om, at for saa vidt man i Kjøbenhavn og Købstæderne vil yde højere kommunalt Bidrag end privates, maa Indenrigsministeriets Samtykke erhverves, ganske i Lighed med, hvad der gælder for Landkommunerne, hvor Amsraadets Samtykke maa indhentes. I § 2 benyttes Udtrykket „Vintermaanederne“. Dette Udtryk er ikke saa bestemt, som det kunde være. I tidligere Forslag om Skolebespisning nævnes Tidsrummet December—Marts, men om disse Maaneder absolut kunne siges at være Vintermaanederne, er vel ikke ganske sikkert. Nogle kunne mene, at Vintermaanederne ere færre, andre, at de ere flere. Det forekommer mig, at det vilde være rigtigt, om man i Lovforslaget udtrykkelig nævnde, hvilken Tid der sigtes til, for at der ikke under ganske samme Forhold skal anvendes forskellige Regler i Kommunerne. I øvrigt har jeg, naar der i de nævnte Henseender sker de nødvendige Tilføjelser i Lovforslaget, ikke noget imod Bestemmelserne at indvende. Jeg finder, at de kunne være nyttige og hensigtsmæssige.

Ahlefeldt-Laurvig: Da jeg i saa meget kan være enig med forskellige ærede Talere, der have haft Ordet i Dag, og deriblandt særlig med den højtærede Minister, er det kun ganske faa Ord, jeg skal udtale om dette Forslag.

Jeg vil først sige, at jeg nødig vil tale imod et Forslag som dette, der er vedtaget af Folketinget, og som jo ogsaa i og for sig er et aldeles fordringsløst Forslag, fordi jeg nødig vil, at det skal se ud, som om jeg modsatte mig det Samarbejde mellem Tingene, der forekommer mig at være overordentlig nødvendigt. Jeg har dog nogle enkelte Bemærkninger at gøre over for Forslaget. Det forekommer mig rigtigt, hvad den højtærede Minister sagde, at det er et lille og temmelig fordringsløst Forslag. Jeg maa anerkende den Moderation, som den højtærede Minister har vist, det er virkelig et moderat Forslag; vilde den højtærede Minister have takkedes